

Hoe portretteer je een man die zo veelzijdig is als onze voorzitter Jos Tiemessen? Je hebt Jos de voorzitter, de sportman, de VIOD-, De Graafschap- en ORION-man, de carnavalist, de consultant, de gezinsman, maar bovenal een man met hart voor de zaken waar hij voor staat. Hij neemt geen blad voor de mond en heeft een duidelijke visie. Een man die tijdens het interview uit beleefdheid zijn aandacht bij het gesprek bleef houden, maar het toch niet kon laten om af en toe toch stiekem even naar buiten te gluren om te kijken wat de stand was bij het 1e. Wat heeft Jos doen besluiten de voorzittershamer over te dragen?

Jos, in de introductie wordt je neergezet als een veelzijdig persoon. In welke hoedanigheid zit je hier?

Als de trotse voorzitter van een mooie club.

Wat doet het met je dat je dit voorzitterschap binnenkort overdraagt?

Dat is goed. De tijden veranderen, de sportwereld verandert, maar ik ook. Binnen de vereniging zijn er goede mensen die het van mij over kunnen nemen. Het is tijd.

We maken nu direct een sprong naar het heden, maar laten we beginnen bij het begin. Wanneer en waar zette jij je eerste stappen bij VIOD?

Op sportpark De Hoop, toen ik zeven was. Ik ben een geboren en getogen Doetinchemmer en VIOD is altijd mijn voetbalclub geweest. Daar kwam één keer een kink in de kabel toen ik vertrok naar De Graafschap om daar bij de A-jeugd te gaan keepen. Ik was bij VIOD naast keeper ook vanaf mijn 13e jeugdtrainer, toen kon dat nog, en het bestuur vond dat ik daar dan ook maar mee moest stoppen. Het aanbod van De Graafschap kon ik natuurlijk niet laten lopen en dus was ik geen lid meer van VIOD.

Dat was vast wel even slikken.

Jazeker, want ik had toch echt een zwart, wit, rood hart. Uiteindelijk werd mijn hart een behoorlijk kleurenpalet want na De Graafschap ging ik naar DZC'68 en daarna naar DCS Zevenaar. Om vervolgens op mijn 22^e terug te keren als keeper bij VIOD1.

En daar zat je op je plek?

Nou, bij de club wel, maar ik had keuzestress. Het keepen vond ik namelijk leuk maar het organiseren en regelen van zaken eromheen ook. Zo had ik eens een wedstrijd geregeld tegen De Graafschap met een tent voor de

lunch. Die kon ik gratis lenen, mits hij wel heel terug kwam. Maar er stond die dag windkracht 8 en ik stond tijdens het keepen meer naar die tent te loeren dan naar de bal. Daar maakte Graafschap speler Cor Peitsman dankbaar gebruik van door mij drie keer te passeren. En toen kwam een belangrijke ommekeer voor mijzelf en de club, want Theo Kaal en Johan Span kwamen daarna naar mij toe met de mededeling dat ik beter een keuze kon maken tussen keepen of een bestuursfunctie. Ik koos voor het laatste. Dat was mijn eerste bestuursfunctie binnen VIOD.

En daar zit je nu nog steeds?

Nee, dan zou het wel een heel kort interview worden. Na een paar jaar stond De Graafschap weer op de stoep met de vraag of ik niet secretaris/penningmeester wilde worden bij de jeugdopleiding met het vooruitzicht op de functie van voorzitter in de betaalde tak. Ik was ambitieus en dus heb ik dat gedaan.

En dus zag VIOD jou weer vertrekken richting de Graafschap?!

Ja, alleen nu mocht ik gelukkig wel blijven als speler.

Hoe oud was je toen?

Ik was een snotjong van 25 jaar in een wereld waar ik altijd enorm tegenop keek.

Je kende De Graafschap al vanuit het veld, maar nu vanachter de bestuurstafel. Waar lag het verschil?

Op het veld ben je erg afhankelijk van de trainer. Trainer A vindt je een kanjer terwijl Trainer B vindt dat je er niets van bakt. Binnen het bestuur lag dat anders. Ik kende die mensen uit de publiciteit en dat daagde me wel uit. Ik leerde ze kennen en kwam erachter dat het eigenlijk net zo'n cluppie is als elke andere amateurclub, maar dan eentje die onder een enorm vergrootglas ligt en met meer publiciteit. En in de begintijd was het ook nog niet zo goed georganiseerd overigens. Daar kwam verandering in toen Anton van Kooten voorzitter werd en hij de functie van manager in het leven riep. Toen ik hier ooit voor gevraagd werd, was ik een zeer gelukkig man. Met een buiging naar VIOD overigens, want dankzij de kennis die ik bij hen had opgedaan kon ik van mijn hobby mijn werk maken.

Had je ervaring in een management functie?

Ja, ik werkte inmiddels 14 jaar bij de overheid, PTT Post, waarvan de laatste jaren als organisatiedeskundige. Ik heb daar in al die jaren heel veel opleidingen gevolgd. Mijn ouders vonden dat overigens helemaal niks; "Hoe kun je nu zo'n zekere baan weggooien?". Maar ik volgde mijn hart en passie. Mede gevoed door mijn opleiding als ziekenverzorger. Ik ging deze opleiding op mijn 18^e doen omdat het me een heel dankbaar beroep leek. En dat bleek het in de praktijk ook te zijn. Ik heb daar belangrijke levenslessen geleerd waar ik nu nog steeds de vruchten van pluk.

Welke levenslessen zijn dat?

Wat ik daar vooral ontdekt heb, is de andere kant van het bestaan. De sterfelijkheid van mensen. Waar gaat het nou eigenlijk om in het leven? Het

heeft mij heel erg leren relativeren. Ik maak me alleen druk als ik er iets aan kan veranderen. En een van de belangrijkste levenslessen: je leeft nu.

Dat zijn levenslessen en ervaring, maar welke karaktereigenschappen nam je mee?

Ik nam, en neem, mijn taken erg serieus. Mij kan het nooit serieus genoeg zijn. Dat is het aard van het beestje. Sommigen noemen het misschien arrogant. Ik kan overigens best begrijpen dat er zo tegen me aangekeken wordt.

Dat stoort je niet?

Nee, want als ze me kennen komen ze erachter dat het niet zo is. Maar ik wil wel altijd winnen en de regie in eigen handen houden. Ik ga ervoor om samen een bepaald resultaat te bereiken. Als ik iets doe moet het nut hebben en ik maak me ergens alleen druk over als ik er invloed op heb. Zo deed ik het ook bij De Graafschap, 12 jaar lang als algemeen manager. Tot aan 2002. Toen heb ik ontslag genomen. Er kwamen bestuurlijke veranderingen, het stadion was af en ik wilde nog eens het bedrijfsleven in.

Was je toen nog aangehaakt bij VIOD?

Eerlijk gezegd niet, een baan bij De Graafschap is 24/7. Er bleef weinig tijd over.

Welke functie ging je vervullen in het bedrijfsleven?

Ik werd zelfstandige en liet me inhuren door onder andere AGOVV Apeldoorn om de bedrijfsvoering op te zetten en door Orion voor het commerciële beleid. Na tien jaar werd ik centrummanager in de binnenstad van Doetinchem. Tussendoor heb ik VIOD nog geholpen met de afwikkeling van een financiële kwestie en in 2015 kwamen ze me vragen of ik geen voorzitter van VIOD wilde worden.

Daarmee ging je, je derde bestuurdersperiode in.

Ja, eerst als PR-manager, daarna als commerciële man en nu als voorzitter. Ik zag het voorzitterschap als hét moment om iets terug te kunnen doen voor de club. Echter, een half jaar na de ingangsdatum sloeg het noodlot toe, ik kreeg een hartinfarct. Ook dat bevestigde wat ik al eerder zei: 'Waar gaat het in het leven eigenlijk om?'

Dat zette je aan het denken?

Ja, en ondanks dat ik de periode van mijn hartfalen in 2016 goed doorgekomen ben, en ik afgelopen vijf jaar mijn voorzitterschap goed kon uitvoeren, ben ik me er ook van bewust dat ik ouder wordt en beperken mijn hartklachten mij. Maar ook zie ik een veranderingen in de samenleving, binnen de sportwereld en ook binnen onze vereniging. De wijze waarop je een vereniging moet organiseren is aan verandering onderhevig.

Hoe zie jij dat voor je?

Ik voorzie een grote rol voor b.v. Sportservice Doetinchem. Zij zouden alle sportverenigingen binnen Doetinchem kunnen ondersteunen door voor hen alle administratie te regelen. Hiermee haal je veel werk weg bij de

verenigingen waardoor de focus kan komen te liggen op de bestuurlijke taken. Dit zou VIOD heel veel goed doen. Maar goed, dit is hoe ik het zie, en nog geen realiteit.

Wat is de huidige status van VIOD op het gebied van organisatie?

Ik denk dat we als VIOD op een punt zijn gekomen waarin we kunnen gaan veranderen. Momenteel hebben we vijf bestuursleden. Ik denk dat dit misschien wel wat uitgebreid moet worden. Met jonge mensen, want hun kijk op de huidige maatschappij is anders. Ik denk zelfs beter want zij zitten overall middenin. We hebben het binnen VIOD goed voor elkaar wat betreft de bezetting. Dit dankzij heel veel vrijwilligers die hier heel hard aangetrokken hebben. Over de hele linie van de club zijn de posities ingevuld. Ik ben heel blij dat we de jeugdopleiding goed geregeld hebben. Het breder trekken van de organisatie brengt veel meer rust en kaderfuncties worden veel sneller ingevuld. We bevinden ons in veel rustiger vaarwater momenteel.

Waarin uit zich dat?

We hebben vier entiteiten; VV VIOD, de supportersvereniging, de Stichting Exploitatie Sportpark Dichteren (SESD) en de stichting Achterhoek Cup. Het zijn allemaal aparte entiteiten, en dat is ook goed, maar met een hele goede samenwerking en maar één belang, namelijk VIOD. De cultuur van 'wij en jij' is nu omgevormd naar 'wij'. Er is nu ook een financiële commissie en die heeft het goed voor elkaar. We hebben een commerciële commissie die veel inkomsten genereert uit reclame en we hebben een kledingcommissie. Alle commissies zijn voorzien van enthousiaste vrijwilligers. Ik ben daar heel trots op. Zij zijn erg belangrijk voor de toekomst van de vereniging.

Eind goed, al goed?

Ja en nee. Om dit met elkaar goed te kunnen blijven organiseren zal er op korte termijn wat moeten veranderen. Daarbij zijn een aantal vragen essentieel: "Wat is VIOD eigenlijk? Wat is de functie van VIOD? aar staan we voor en hoe kunnen we onze naam 'Vooruitgang Is Ons Doel' waarmaken? Hoe kijken de leden hier tegenaan en hoe zien zij de toekomst?"

Hoe krijg je antwoord op die vragen?

Door onderzoek te doen onder de leden door middel van een vragenlijst. Met de uitkomst daarvan heb je als het ware een gereedschapskist met rijke informatie waarmee een nieuw, verjongd, bestuur mee aan de slag kan om te komen tot een VIOD 3.0.

Wat bedoel je met 3.0?

VIOD 2020-2030.

En wat is volgens jou VIOD?

VIOD is een echte familieclub waarbij geldt dat we het samen doen. Iedereen is een topper. Gezelligheid staat voorop, soms zelfs ten koste van de prestatie, maar dat is dan maar zo.

Je gebruikt vaak het woord 'verjonging'. Is dat zo belangrijk?

Ja, dat is heel belangrijk. Want er worden andere eisen gesteld aan een vereniging. Leden verwachten meer, het zogenaamde klantgedrag, maar ook normen en waarden veranderen. Je ziet dat verschil heel goed op de zaterdag en op de zondag. De jeugdteams, en hun ouders, verwachten vaak heel wat anders van een vereniging dan de 'traditionele' seniorteam. De sportbeleving is heel anders. Dat verschil van inzicht vraagt om een andere aanpak. Niet alleen bij VIOD, maar in heel Nederland. En ik denk dat onze jongere generatie bij VIOD, die nu al hele belangrijke posities vervullen, hier uitstekend toe in staat zijn. Jong elan binnen deze maatschappelijk veranderende tijd. En die zitten niet te wachten op een voorzitter van 61 jaar. Dat is ook de reden dat ik mijn afscheid aankondig per 1 januari 2021.

Je afscheid mag omschreven worden als een publiekswissel?

Jazeker. Met een applaus van mij richting alle vrijwilligers met wie ik ooit samen heb gewerkt! Want één ding is zeker; ik had alle successen nooit kunnen behalen als ik geen goede groep van vrijwilligers om me heen had gehad! Elke organisatie, opleiding en de mensen met wie je te maken krijgt, dragen bij aan je groei en ontwikkeling. Uit alles in je leven neem je het beste mee. Daar ben ik iedereen en alles erg dankbaar voor. En vanaf 2021 sta ik letterlijk en figuurlijk aan de zijlijn, als opa van mijn kleinzonen die ook bij VIOD betrokken zijn. Daarnaast lijkt het me leuk om af en toe een wedstrijd te fluiten en blijf ik actief als lid van 'De vrienden van VIOD1'. De cirkel is rond, ik begon op het veld en eindig op het veld.

En het thuisfront ontvangt je met open armen?

Mijn gezin heeft me altijd gesteund in alles wat ik ondernomen heb. En mijn vrouw en ik zien het einde van mijn bestuursfunctie als het begin van een nieuwe periode van ons leven. We hebben een nieuw appartement gekocht in de binnenstad waar we gaan genieten van elkaar en van de familie. Ik ben knettergek op mijn kleinkinderen die ik beschouw als mijn kleine vriendjes en vriendinnetje. We hebben zelfs een Tik Tok in de planning staan. Want familie en gezondheid, is het allerbelangrijkste in het leven. Wat minder verplichtingen, ondanks dat ik nog blijf werken als consultant, en meer family time in goede gezondheid. Met in het achterhoofd de wetenschap dat ik de club in goede staat heb achtergelaten.

